

AURORA KIRÁLY

from somewhere other than myself

Concept & design: Aurora Király

Texte de / Texts by: Raluca Oancea (Nestor), Cristina Stoenescu

Traducere / Translations: Rareș Grozea, Cristina Stoenescu

Fotografii / Photographs: Serioja Bocsock, Aurora Király, Iosif Király

Hârtie / Paper: Garda Pat Kiara

Tipărit la / Printed at: Fabrik

Publicat de / Published by: Anca Poterașu Gallery

www.aurorakiraly.com

www.ancapoterusugallery.com

© artista și autorii textelor / the artist and authors

2022

București, Romania / Bucharest, Romania

AURORA KIRÁLY

from somewhere other than myself

from somewhere other than myself*

Cristina Stoenescu

„Se întâmplă ceva, dar până când observăm, a început fără noi. Astfel, accesul nostru la început este în mod necesar incomplet, fragmentar.”

Peggy Phelan**

Recuperăm fragmente pe măsură ce poveștile se ramifică în urma amintirilor. Aurora Király este inspirată de mecanismele memoriei, pornind de la istoria personală, de la filme și cărți citite, poezii și coreografii ale artistelor pe care le admiră. Expoziția își creează universul său în mișcare, în care siluete decupate în desene și fotografii se materializează în spațiul galeriei.

Artista își îndreaptă atenția spre memoria subiectivă, momentele pe jumătate uitate, istoriile reinterpretate în mintea noastră, conexiunile pe care le facem cu ceilalți. În era noastră digitală putem înregistra, păstra și reaccesa aproape fiecare detaliu al vieții noastre. Și totuși, cu cât ne grăbim să ne colecționăm mai repede trecutul, cu cât acesta ni se arată în mai multe și mai multe frânturi, este din ce în ce mai greu să reunim o versiune a realității oglindite înapoi către noi. Aurora Király preia astfel de reflexii, reconectând ceea ce este păstrat în amintire cu ceea ce se poate re-simți, de la momente translucide, la mișcări retrase în gânduri texturate. Cusături, desene, deșirări, asamblaje, ele devin rezultate ale unor acțiuni performative ascunse în modul în care memoria lucrează asupra formării și recuperării identității.

Aurora Király urmărește această legătură între memorie, identitate și fotografie de-a lungul carierei sale, începând cu seria *Melancholia* (1997 - 1999) și *Viewfinder Mock-up* (2016 - 2019), conectându-se la mai recente serii *Soft Drawings* (2020 - 2021) sau mai evident, *Viewfinder Clash* (2021). Experimentarea cu realizarea imaginilor și procesul timp-memorie conduce la un discurs vizual în mai multe medii artistice, de la imagini efemere, până la fotograme, colaje și obiecte în materiale textile, instalații.

Materializarea și de-materializarea imaginii, de la fotografie la corpuri din fetru și bumbac este un act asumat al Aurei Király, conectându-se la feminismul lui Louise Bourgeois sau al lui Tracey Emin, folosind elemente autobiografice. Expoziția oferă o istorie alternativă a fotografiei, prin narațiuni subiective, devenind complice și aducând un omagiu istoriei performance-ului feminin și feminist. Investigarea propriei vieți și experiențe personale conduce la instalații precum seria *50's sau Soft Despair* (2020), ce exprimă stări conflictuale, îndoială, durere și transformări ale corpului în timp. Mișcările de dans și teatrale ale artistelor precum Yvonne Rainer sau Mette Ingvartsen, sunt cusute în conturul corpului Aurei Király în forme căptușite în mărime naturală. Un țipăt tăcut, salturi, mișcările sunt transferate în instalații mute, cu atât mai puternice pentru vocile recunoscutibile din înăuntrul nostru, nerostite, pasive sau sub efectul autocenzurii. Formele textile se înfășoară unul în jurul celuilalt, formând un al doilea corp de gesturi fluide, o entitate colectivă a îmbătrânirii, a relației dintre corpul locuit și capacitățile sale de exprimare.

Realizate din fetru, bumbac, sau alte materiale din haine vechi, colajele din *Soft Drawings_Subconscious Narratives* ale Aurei Király explorează relațiile din viața de familie. Suprafețele plane, suprapuneri de texturi și transparențe se reunesc într-un proces profund psihologic, exprimând ambivalența dorinței de confort și evadare. O scenă dintr-un serial TV celebru, sau o compoziție pe care o putem recunoaște în orice album de familie, lumina care se refractă dintr-un acoperiș transparent într-un muzeu – sunt momente și momente care se adună tăcut, dar statornic în umbra marilor evenimente.

Se creează o țesătură invizibilă a după-amiezilor leneșe, a discuțiilor frivole, a ceea ce este aproape uitat din noi, pentru un eu dintr-un moment important, sau pentru un noi, sau pentru altceva complet străin.

* Everything without exception which is of value in me comes from somewhere other than myself, not as a gift but as a loan which must be ceaselessly renewed. (Simone Weil, *Gravity and Grace*, "The Self", Taylor & Francis e-Library, 2003, p. 31.)

** Peggy Phelan în "Scrisori. Dwelling", în Adrian Heathfield, *Out of Now: The Lifeworks of Tehching Hsieh*, 2009, p. 342.

50s or Soft Despair #2, 2020-2021
instalație textilă, structură din lemn / textile installation, wooden structure
dimensiune variabilă / variable dimensions

Vedere din expoziție la / Exhibition view at Anca Poterașu Gallery
50s or Soft Despair #1 & #2, 2020–2021
Dream Space, Crescent Moon, 2021
Selfie, 2021

Vedere din expoziție la / Exhibition view at Anca Poterașu Gallery
50s or Soft Despair #2, 2020–2021
Soft Drawings_Subconscious Narratives, 2020–2021

from somewhere other than myself*

Cristina Stoenescu

“Something happens, but by the time we notice, it has begun without us. Thus, our access to the beginning is necessarily incomplete, fragmentary.”

Peggy Phelan**

Fragments, larger and smaller expand in our mind’s eye, as we build narratives around the traces that branch out in memory. Aurora Király starts from personal recollections that she follows down in layers onwards, in shapes and associations with films, novels, poetry and performative actions. A shifting, choreographed universe takes form, where silhouettes emerge out of the flat surface of drawings and photographs in embodied shadows, textile sculptures and experimental photography objects.

The artist focuses on the subjective memory, the half-forgotten moments, the reinterpreted stories in our mind, the connections we make with others. Like never before, we are able to record, store and re-access every detail of our lives. And yet, the faster we collect and the more the images, the more shards of mirrors we hurry to assemble. Departing from immediate reality, Aurora Király reconnects what is remembered to what is felt, from translucent moments, to retraced movements in textured thoughts. Sewing, drawing, unravelling, rebuilding become performative actions hidden into the work of memory that feeds into our sense of selves into the world.

The effect of remembrance in relation with photography and to one’s identity has informed Aurora Király’s work throughout her career, starting from the *Melancholia* series (1997–1999) and *Viewfinder Mock-ups* (2016–2019), connecting into the more recent *Soft Drawings* (2020–2021) or more obviously, into the *Viewfinder Clashseries* (2021). The experimentation with image making and time-to-memory process registers transformation across mediums, materializing back and forth, from silver gelatin plates and photograms to textile works, in-situ murals and installations.

Aurora Király’s cross-medium approach speaks directly to the feminine associated with the domesticity of needle work.

50s or Soft Despair #1, 2020–2021 (detaliu / detail)
instalație textilă, structură din lemn / textile installation, wooden structure
dimensiune variabilă / variable dimension

It is employed by the artist as a clear statement, reconnecting with the feminism of Louise Bourgeois or Tracey Emin, through the autobiographical. An alternative history of photography unfolds, through subjective narratives, becoming an accomplice and paying homage to the feminist history of performance. Scrutinizing her own personal life and experiences leads to installations such as *50's or Soft Despair* (2020) series, conveying conflict, age, pain and doubt. The dance and theatrical movements of performers including Yvonne Rainer or Mette Ingvartsen fill out the contour of Aurora Király's body in life-sized padded textile shapes. Either captured in a silent scream or in mid-air leaps, movement is transferred in mute installations, all the more powerful for the recognizable voices stored inside, unspoken, unreactive or under the spell of self-censorship. The textile bodies coil around each-other, forming a merged frame of flowing gestures, an overlapping statement on aging, the relation between one's inhabited body and self-expression. From felt, to different recycled fabrics, tore-up pieces of clothes are sewed into Aurora Király's *Soft Drawings_Subconscious Narratives*. Exploring relationships within family life, the ambivalent want for both comfort and escape, the flat surfaces, the overlay of transparencies come together into deeply psychological process. It may be a scene from a well-known TV show, or a relatable picture out of the family album, or the light cast down the ceiling-window of a museum space - the works connect to the understory that builds up to main events and memories. An invisible network of lazy afternoons, and frivolous talks, the half-forgotten that adds up to the singular sense of an identity or to a momentous event when the I becomes the stranger.

*Everything without exception which is of value in me comes from somewhere other than myself, not as a gift but as a loan which must be ceaselessly renewed. (Simone Weil, Gravity and Grace, "The Self", Taylor & Francis e-Library, 2003, p. 31.)

**Peggy Phelan in "Letters. Dwelling", in Adrian Heathfield, Out of Now: The Lifeworks of Tehching Hsieh, 2009, p. 342.

50s or Soft Despair #2, 2020–2021 (detaliu / detail)
instalație textilă, structură din lemn / textile installation, wooden structure
dimensiune variabilă / variable dimension

50s or Soft Despair, 2020–2021
instalație textilă / textile installation
prezentare în atelier / studio display

Mergând, respirând / Walking, Breathing, 2021
instalație textilă - țesătură din bumbac, plasă, reflector /
textile installation, cotton fabric, mesh, light spot
186 x 76 cm

Gândirea fotografie și imaginile amintire

Raluca Oancea

Însumând o serie de fotografii-obiect, colaje și instalații textile, proiectul *from someone other than myself*, expus de Aurora Király la galeria Anca Poterașu (finanțat prin Granturile SEE 2014 – 2021 în cadrul Programului RO-CULTURA), se numără printre demersurile artistice complexe, greu de clasat sub o anume categorie. Această cercetare matură sondează, mai curând, disoluția categoriilor, genurilor și a granițelor, lansând un relevant discurs inter și trans-media ce pune în relație fluiditatea identității și curgerea calitativă a timpului – durata ca prilej de întâlnire imprezvizibilă a trecutului cu prezentul și viitorul.

Imposibil de încadrat într-un scenariu liniar, greu de fixat în timp, spațiu sau într-un medium anume, *from someone other than myself* adoptă arhitectura unui rizom, a unei rețele în care fiecare imagine comunică cu fiecare imagine. Rezultă astfel o structură hyper-narativă, o multitudine de fire ce leagă personajele fotogramelor cu cele din colaje sau instalații textile, invitând privitorul să alunece pe lanțul asocierilor libere și al imaginilor-amintire, pe fluxul bergsonian al memoriei spontane. Acum suntem în apartamentul artistei, lângă îndrăgitul Pisi (costumat ca personaj de colaj într-un imprimeu cu leopardzi), câteva clipe mai târziu ajungem în Belgia la răcoarea unor copaci transpuși pe sticlă tratată cu emulsie argentică. Grație unei alte fotografii obiect, încastrată în sticlă și plexiglas, ne întoarcem în centrul Bucureștiului, lângă blocul turn din piața Palatului și de acolo înapoi la colajele și instalațiile în care artista, la lumina unei elegante lămpi roz, citește despre dansul contemporan și despre experimentele avangardei, identificându-se pe rând cu performeri și coregrafi celebri precum Léonide Massine, Yvonne Rainer sau Mette Ingvartsen.

Se poate spune astfel că proiectul ia naștere într-o zonă de trecere, la intersecția discursului postuman despre sine și

natură cu discursul despre mutațiile media postfotografie și postcinema. Întrebarea relevantă ridicată aici de Aurora Király este dacă, în această regim post, marcat de lipsa încrederii în frumusețe sau esență, cele două instabile teritorii nu ascund cumva o neașteptată poetică și o esență de dincolo de esențe.

Observăm astfel că fotografia, diagnosticată de Benjamin ca artă lipsită de aură și de plăcerea contemplării, devine la Aurora Király, în fotograme elaborate și printuri pe sticlă, revelare a unui obiect nefixat și totuși prețios, unic. Atunci când este proiectată pe lightbox, ea deconspiră un alambicat proces dar, totodată, inițiază un joc subsidiar cu materialitatea simulând atingeri de pânză ușoară, străvezie și foșnet de calc. Ne trezim expuși unei specii paradoxale de poezie ce îmbină tehnica cu visul și entuziasmul, readucând la prezentă orizonturi eline. Sunt resuscitate vechi resorturi interne ale artei – apolinic și dionisiac, frumusețe și strălucire, vis și beție necesară acceptării adevărilor tragice ale existenței umane.

Contribuie aici atât simbolul coloanei, abstractizat dar mereu prezent undeva în fundal, cât și personajele, surprinse de obicei în profil, în mișcări ce par a deconstrui mitologii ilustrate pe vase și amfore. Această suită de figuri-contur, al căror profil reproduce profilul artistei, figuri fără trăsături și totuși expresive, reactivează discursul antic al lui *presopon* și *persona*: individualitatea ca accident, identitatea ca mască. Grație remarcabilei posturi a artistei ca Pierrot, jocul singularitate-multiplicitate adună și conotații din teritoriul *Commedia dell'Arte*, al improvizației țesute în jurul tipologiilor umane. Noi trimiteri apar datorită posturii lui Léonide Massine din baletul *Pulcinella*, colaborare cu Picasso și Stravinsky, ce reactivează programul avangardelor. Putem concluziona că personajele constituie tot atâția heteronimi ai Aurorei Király ce funcționează asemeni unei clepsidre ce adună timpul, transformându-l în gest, confirmând clipei nu simplă întindere ci corp de voal, bumbac sau fetru. În această rețea de trimiteri și identificări succesive, sinele artistei ajunsă la maturitate se deconspiră a fi unul fluid, multiplu, autoconstruit și totodată ancorat în corpul biologic. Reluând mesajul *vieții bune* al eticianului Cristian Iftode, artista îndeamnă la recuperarea de

Dream Space, Crescent Moon, 2021

Selfie, 2021

desene cusute, fire deșirate în țesătură de bumbac /
sewn drawings, unravelled threads in cotton fabric
160 x 100 cm; 107x 104 cm

sine ca subiectivare etico-estetică, ca practicare a unei arte de a trăi în orizontul libertății, al multiplicității și al opoziției la normalizarea biopolitică.

Sesizăm, în concluzie, că toate aceste recuperări etice sau estetice nu denaturează actualitatea demersului care, mai întâi de toate, rămâne o analiză contemporană a imaginii tehnice și a modului în care aceasta modelează constituirea identității și relaționarea cu peisajul natural sau urban. Cine sunt eu dacă nu suma *selfie*-urilor, a imaginilor captate, postate? Cine sunt eu dacă nu *locurile*, peisajele pe care le *locuiesc*? Seria *Viewfinder Clash* de poetice fotografii de peisaj, transpuse pe sticlă tratată cu emulsie argentică, continuă astfel analiza actului fotografic în sine, derulată în proiecte anterioare ca *Viewfinder*, *Viewfinder Mock-Ups* (2015–2019). Prin similitudine cu actul de conștiință, fotografierea presupune aici selecția subiectivă a unei percepții dintr-un câmp infinit de posibilități. În contextul bergsonian al lumii ca sistem de *imagini* solidare, fotografia se distanțează de simpla generare de *reprezentări* iar percepția impregnată de *imagini-amintire* se delimitează de fotografierea mașinală a *lucrurilor*. Mai mult decât atât, înlocuind conceptele cu asumarea unor distanțe focale, filtre, culori și încadrări, fotografia devine gândire, discurs capabil a livra un răspuns mai substanțial decât cel cantitativ, științific asupra semnificației “afectului ca afect”, asupra multiplicității și instabilității sinelui, asupra structurii intime a spațiului sau a timpului.

Salutăm astfel relevanța relaționărilor sugerate de Bogdan Ghiu cu scrierile lui Bergson cât și cu expunerea lui Deleuze din *Cinema II* asupra *gândirii-cinema* și a *imaginii-timp* practicate de cinematograful postbelic de autor. Alăturându-se unor capodopere cinematografice precum *Je t'aime*, *Je t'aime* sau *L'Année dernière à Marienbad* regizate de Alain Resnais, proiectul Aurerei Király adoptă același fascinant discurs al cristalelor de timp, același scenariu circular ce invocă structura noncronologică, noncuantificabilă matematic a *duratei*. În acest sens, lecția personajelor surprinse în poziții de dans în *50s or Soft Despair* și *Soft drawings_Subconscious Narratives* este totodată lecția care afirmă că în spatele

Dream Space, Crescent Moon, 2021
desen cusut, fire deșirate în țesătură de bumbac /
sewn drawing, unravelled threads in cotton fabric
160 x 100 cm
prezentare în atelier / studio display

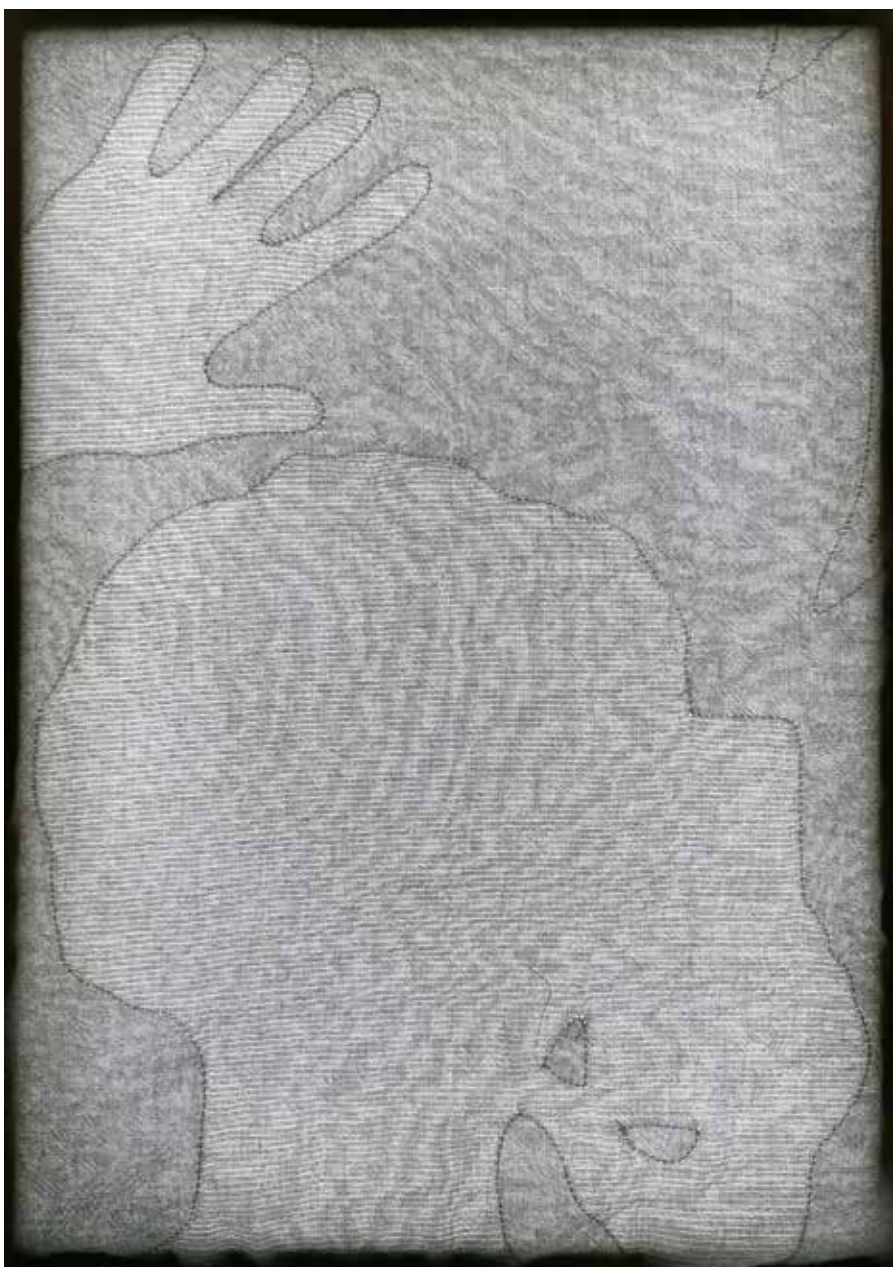

Dream Space, Crescent Moon, 2021 (detaliu / detail)
desen cusut, fire deșirate în țesătură de bumbac /
sewn drawing, unravelled threads in cotton fabric
160 x 100 cm

Detaliu / Detail
ghem din fire descusute / unravelled thread ball

Selfie, 2021 (detaliu / detail)
desen cusut, fire deșirate în țesătură de bumbac /
sewn drawing, unravelled threads in cotton fabric
107x 104 cm

oricărei inutile cuantificări în zile și ore, “timpul ca timp” este mai curând curgere și contiunitate. Așa cum dansul începe abia cu uitarea pașilor și evoluția liberă a mișcărilor una din cealaltă, timpul ca flux poate fi înțeles și gustat doar odată cu abandonarea oricărei încercări de a-l secvențializa sau spațializa (pe ecranul ceasului, pe pagini de agendă sau calendare).

În ceea ce privește recuperarea sinelui, aceasta va viza *locuirea* alături de celălalt și orizontul intim al lucrurilor familiare. În colajele *Subconscious Narratives* artista creează un *umwelt* textil în care ustensilele cotidiene – o lampă, un cuier, o umbrelă – decupate din țesătura unei rochii purtate ori a unei canapele vechi, depășesc simpla funcționalitate redefinindu-se ca fantasmă ce populează visele ori ca lucruri autentice care, dispunând de capacitatea de “a da încredere” și sens existențial, fac posibilă afirmarea de sine ca fapt heideggerian de *a fi în lume*.

Conotațiile titlului *Subconscious Narratives* relansează jocul dintre memorie și percepție, mecanismul reîntoarcerii unei amintiri de la virtual la actual, de la subconștient la conștient. Nu mai rămâne nicio îndoială că proiectul, a cărui arhitectură internă este una de arhivă în permanentă reafirmare, reprezintă o investigație asupra mecanismelor subiective ale memoriei, după cum remarca Cristina Stoescu, curatoarea expoziției. La baza acestei investigații, ca măsură a lucrului de mână și totodată ingredient esențial al fotografiei, tronează timpul calitativ, cu bucele și salturile sale spontane între prezent și diferite straturi de trecut. Rămâne să ne lăsăm purtați de acest flux al duratei pentru a învăța să diseminăm materia de memorie, actualul de virtual, prezentul și corpul angrenat în mișcare de trecut și memorie ca rezervor infinit, supus legilor tainice ale subconștientului.

Text apărut în Revista Arta online, august 16, 2021, <https://revistaarta.ro/ro/gandirea-fotografie-si-imaginile-amintire/>

Subconscious Narratives
(Autoportret cu planuri transparente/ Self-Portrait with transparent planes), 2021
fotogramă, print argentic / photograph, silver gelatin print
31 x 19,5 cm

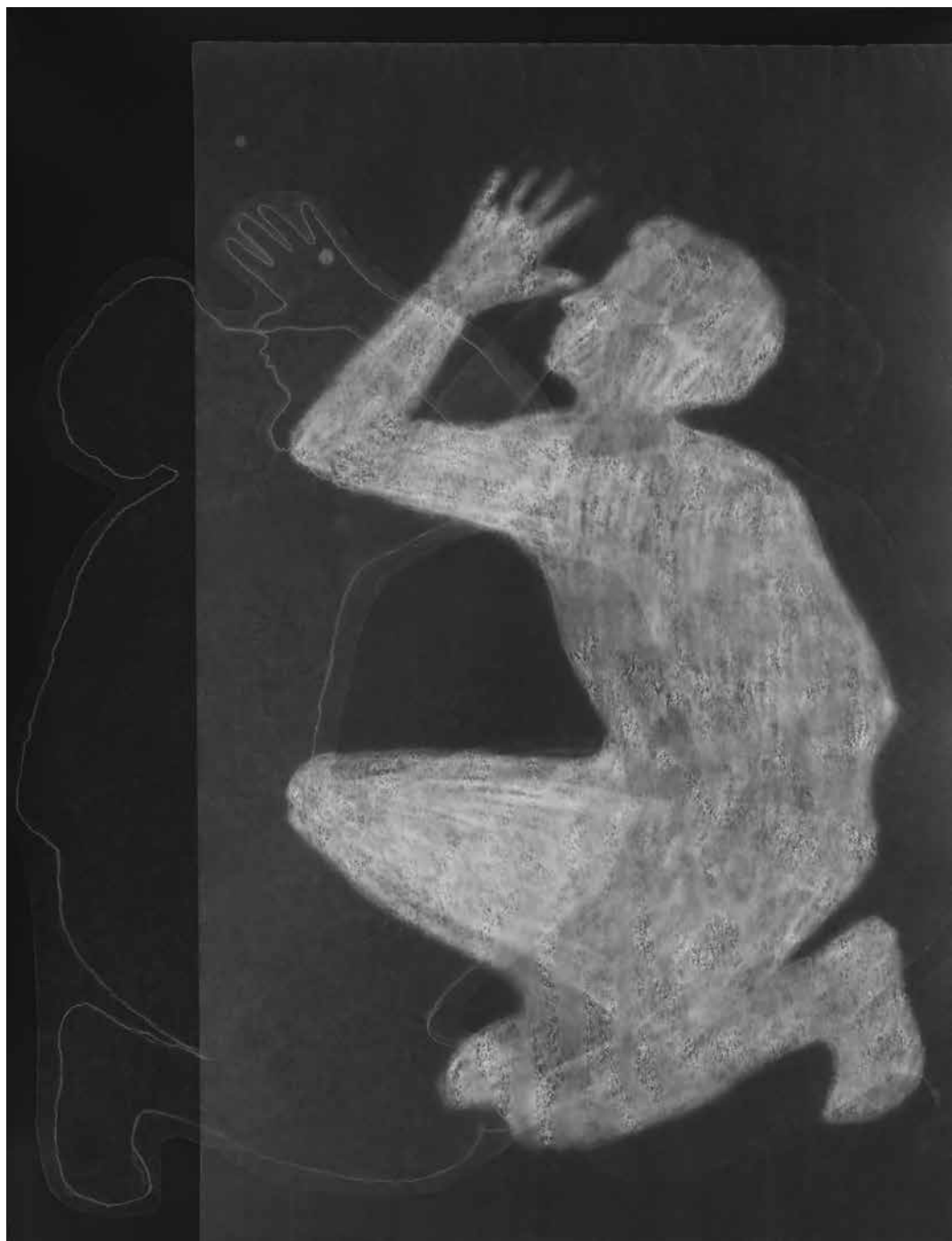

Subconscious Narratives (Dublu autoportret / Double Self-Portrait), 2021
fotogramă, print argentic / photogram, silver gelatin print
30,5 x 24 cm

pagina următoare / the following page
Subconscious Narratives (Raze / Rays), 2021
fotogramă, print argentic / photogram, silver gelatin print
21 x 29 cm

Subconscious Narratives (Autoportret ca Pierrot #3 / Self Portrait as Pierrot #3), 2021

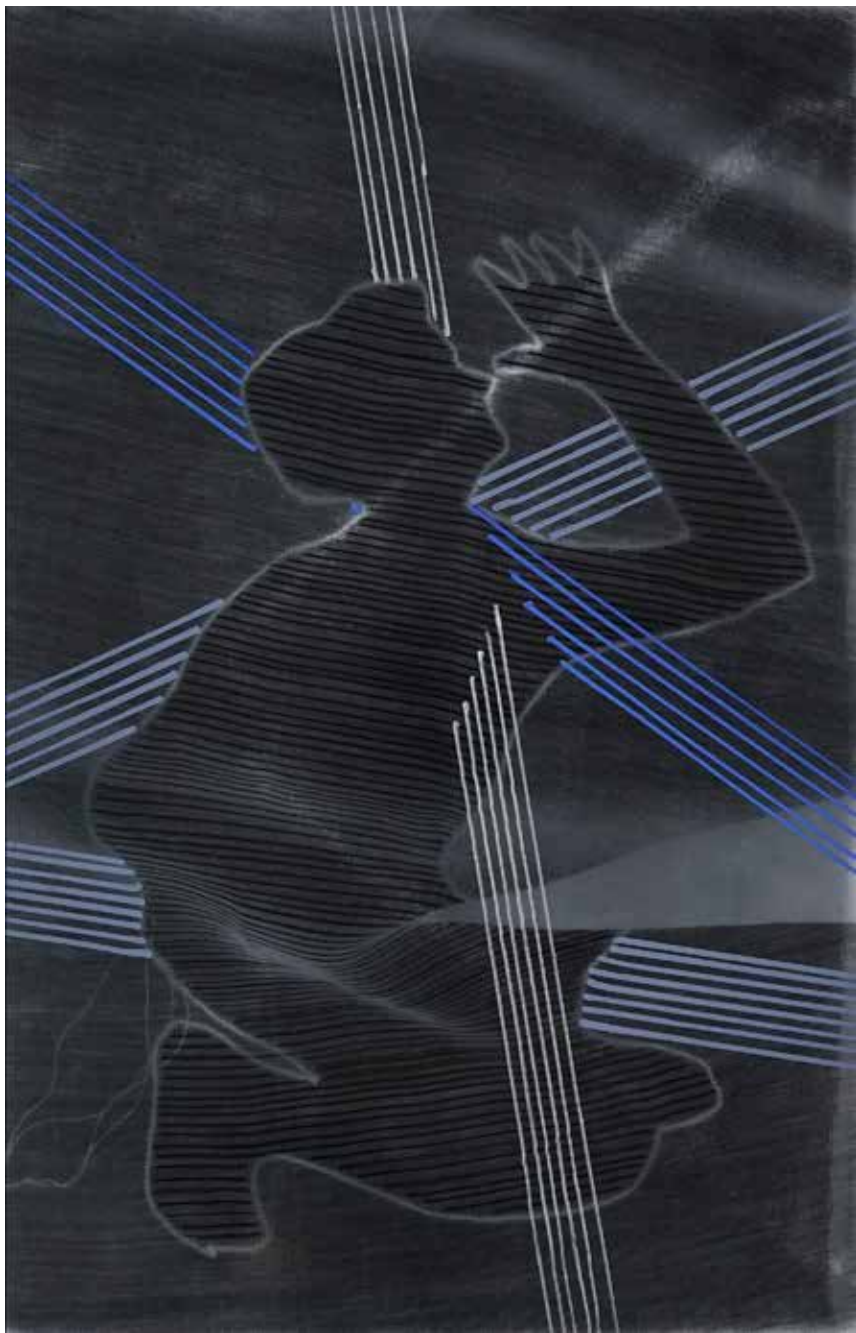
fotogramă, print argentic cu intervenții acrilic / photogram, silver gelatin print with acrylic interventions
28 x 18 cm

dreapta / right

Subconscious Narratives (Troibaritz) - diptic / dyptich, 2021

fotogramă, print argentic / photogram, silver gelatin print
30,5 x 24 cm

Subconscious Narratives (Autoportret ca Pierrot #3/ Self Portrait as Pierrot #3), 2021
fotogramă, print argentic / photogram, silver gelatin print
28 x 18 cm

Photography Thinking and Memory Images

Raluca Oancea

Comprising a series of object-photographs, collages, and textile installations, the project *from someone other than myself*, exhibited by Aurora Király at Anca Poterașu Gallery (financed through the SEE Grants 2014-2021, as part of the RO-CULTURA program) is a complex artistic project that is hard to fit into one category. Her mature research is rather an investigation into the dissolution of categories, genres, and borders, engaging in a relevant inter- and trans-media discourse that relates the fluidity of identity to the qualitative flow of time – *duration* as a chance encounter of the past with the present and future.

from somewhere other than myself is impossible to place in a linear narrative, difficult to fix in time, space, or one single medium. The exhibition adopts the architecture of a rhizome, a network where all images communicate with one another. A hyper-narrative structure is produced, a multiplicity of wires that tie the characters of the photograms to those in the collages or textile installations, inviting the viewer to slide along the chain of free associations and memory-images, down the Bergsonian flow of spontaneous memory. One moment we are in the artist's apartment, next to her beloved Pisi (as a collage character dressed in animal print), a few seconds later we are in Belgium, in the shade of trees transposed onto glass through silver emulsion. Thanks to another object-photograph, enclosed in glass and Plexiglas, we return to the center of Bucharest, next to the high-rise in Piața Palatului, and then back to the collages and installations where the artist, in the light of an elegant pink lamp, reads about contemporary dance and avant-garde experiments, identifying in turn with famous performers and choreographers like Léonide Massine, Yvonne Rainer, or Mette Ingvartsen.

One can say that the project comes into being in a transitional space, at the intersection of the posthumanist discourse around the self and nature and the discourse marking the medial shifts of postphotography and postcinema. The

important question that Aurora Király raises is whether in this *post* regime, marked by a lack of faith in beauty or essence, these two unstable territories might not in fact conceal an unexpected poetics and an essence beyond essence.

We see that photography, which Benjamin sees as lacking aura and the pleasure of contemplation, becomes for Aurora Király, in her elaborate photograms and glass prints, the revelation of an unfixd but precious and unique object. When it is projected onto the lightbox, it reveals a convoluted process while at the same time initiating a subsidiary game with materiality, simulating the touch of a light, see-through fabric and the rustling of tracing paper. We find ourselves exposed to a paradoxical type of poetry that blends craft with dreams and enthusiasm, bringing ancient Greek horizons back into presence. Old internal mechanisms of art are resurrected – the Apollonian and Dionysian, beauty and light, dream and the revelry we need to accept the tragic truths about human existence.

What contributes to this are the symbol of the column, abstracted but always present somewhere in the background, as well as the characters, often seen in profile, in movements that seem to deconstruct mythologies portrayed on vases and amphoras. This series of outline-figures, featureless yet expressive, whose profiles reproduce the artist's, revives the ancient discourse of *persopon* and *persona*: individuality as an accident, identity as a mask. Thanks to the artist's remarkable position as Pierrot, the singularity/multiplicity game also gains connotations from the *Commedia dell'Arte*, improvisations woven around human typologies. Additional references are provided by Léonide Massine's posture in the ballet piece *Pulcinella*, a collaboration with Picasso and Stravinsky that revives the program of the *avant-gardes*. We may conclude that the characters make up just as many heteronyms of Aurora Király which function like an hourglass gathering time, turning it into gesture, giving the moment not just extension but a body of gauze, cotton, or felt. In this formula of successive references and identifications, the self of the mature artist reveals itself as fluid, multiplicitous, and self-fashioned, while still being anchored in the biological body. Restating the message of the *good life* developed by theorist of aesthetics Cristian Iftode, the artist invites one to self-recovery as ethical-aesthetic subjectivity, practicing the art of

Subconscious Narratives (*Spațiu de relaxare / Leisure Space*), 2021
fotogramă, print argentic / photogram, silver gelatin print
30,5 x 24 cm

living in the horizon of freedom, multiplicity, and opposition to biopolitical normalization.

All in all, we see how these ethical or aesthetic recoveries do not damage the relevance of the project, which remains above all a contemporary analysis of the technical image and the way in which it shapes identity and our relationship to the natural or urban landscape. Who am I if not the sum of all my posted selfies and pictures? Who am I if not all the *places* and landscapes I inhabit? The series *Viewfinder Clash*, containing poetic landscape photographs transposed on glass treated with silver emulsion, continues the analysis of the photographic act itself previously developed in projects like *Viewfinder* and *Viewfinder Mock-Ups* (2015-2019). In its similarity with the act of consciousness, photography presupposes here the subjective selection of one perception from an infinite field of possibilities. In the Bergsonian view of the world as a system of connected *images*, photography moves away from merely generating *representations*, and the perception impregnated by *memory-images* differentiates itself from the machinic photographing of things. Moreover, by replacing concepts with uses of focal length, filters, colors, and framings, photography becomes thought, a discourse capable of delivering a more substantial answer than the quantitative, scientific one around the meaning of “affect as affect,” around the multiplicity and instability of the self, around the intimate structure of space or time.

I salute the connections drawn by Bogdan Ghiu with Bergson’s writings as well as with Deleuze’s ideas in *Cinema II* around *cinema-thinking* and the *time-image* practiced in postwar *auteur* film. Standing alongside such filmic masterpieces as *Je t’aime, Je t’aime* or *L’Année dernière à Marienbad*, directed by Alain Resnais, Aurora Király’s project adopts the same fascinating discourse of *crystals of time*, the same cyclical narrative pointing to the non-chronological, mathematically non-quantifiable structure of *duration*. In this sense, the lesson we learn from the characters portrayed in dance poses in *50s* or *Soft Dispair* and *Soft drawings_Subconscious Narratives* is the same lesson which states that behind any useless quantification into days and hours, “time as time” is closer to a flow, a continuity. Just as a dance only truly begins once the steps have been forgotten and the movements evolve freely from one another, time as flow can be understood and felt

Soft Drawings_Subconscious Narratives
(Autoportret ca Pierrot / Self Portrait as Pierrot), 2020
fetu, bumbac, plasă / felt, cotton, mesh
49 x 60 cm

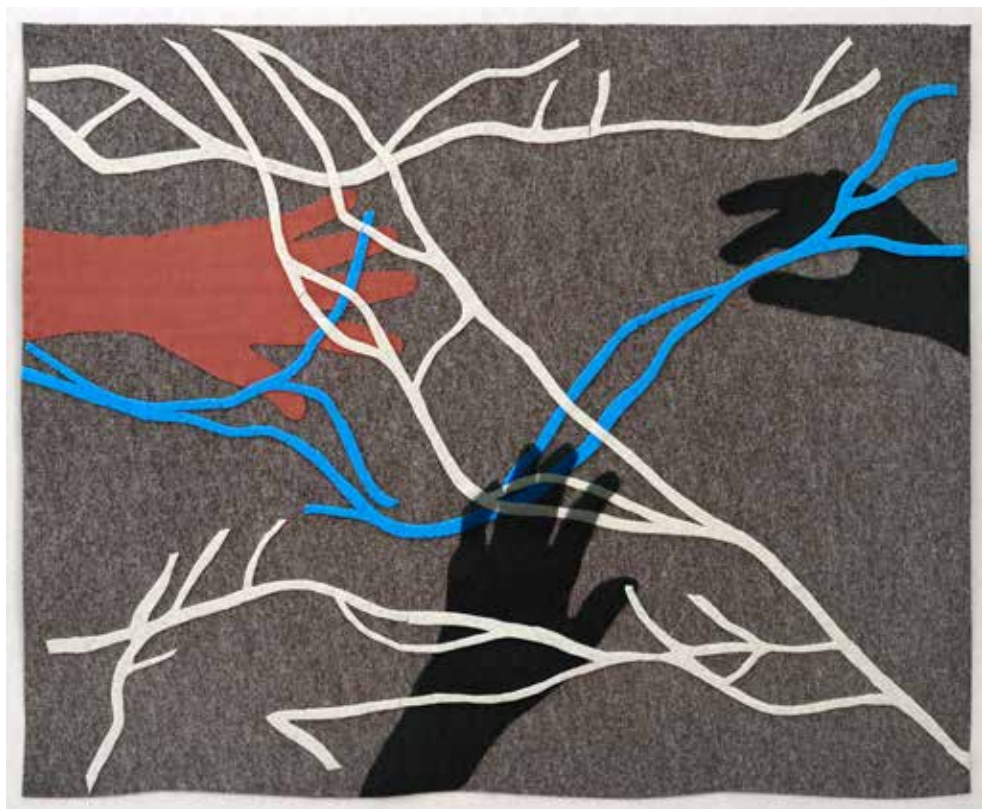
only with the abandonment of any attempt to sequentialize or spatialize it (on the screen of a clock, on the pages of a planner or a calendar).

As far as the recovery of the self is concerned, it would concern *inhabiting* a space with the other and the intimate horizon of familiar things. In the collages *Subconscious Narratives*, the artist creates a textile *Umwelt* in which everyday items – a lamp, a coat hanger, an umbrella – are cut from the fabric of a worn dress or an old couch, surpassing mere functionality, redefining themselves as phantasms that populate dreams or as authentic things that, thanks to their ability to “convey trust” and existential meaning, make possible the assertion of the self as Heideggerian *being-in-the-world*.

The connotations of the title *Subconscious Narratives* rejuvenate the play between memory and perception, the mechanism by which a memory returns from virtual to real, from subconscious to conscious. There is no doubt that this project, whose internal architecture is that of a permanently rearranging archive, represents an investigation into the subjective mechanisms of memory, as Cristina Stoenescu, the exhibition’s curator, remarks. The basis of this investigation – the measure of manual labor and an essential ingredient of photography – is qualitative time, with its spontaneous loops and leaps between present and various layers of the past. What remains is for us to let ourselves be carried away by this flow of duration in order to learn to differentiate matter from memory, the real from the virtual, the present and the moving body from the past and memory as an infinite reservoir governed by the secret laws of the subconscious.

Translated by Rareș Grozea

Text published in Arta Magazine online, august 16, 2021, <https://revistaarta.ro/en/photography-thinking-and-memory-images/>

Soft Drawings_Subconscious Narratives
(*Rețea de vene / Network Veins*), 2020
felt, cotton, mesh
49 x 60 cm

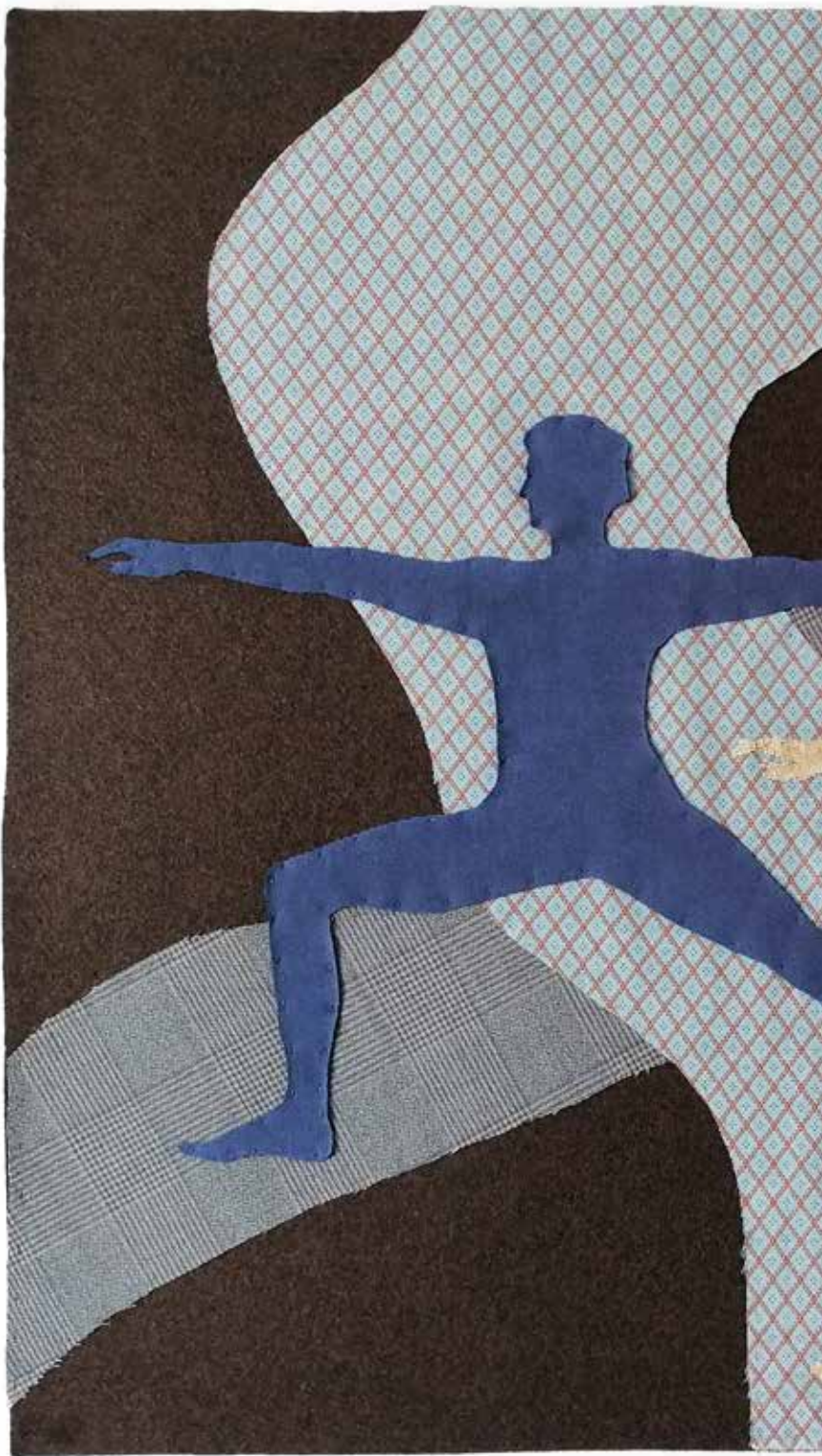

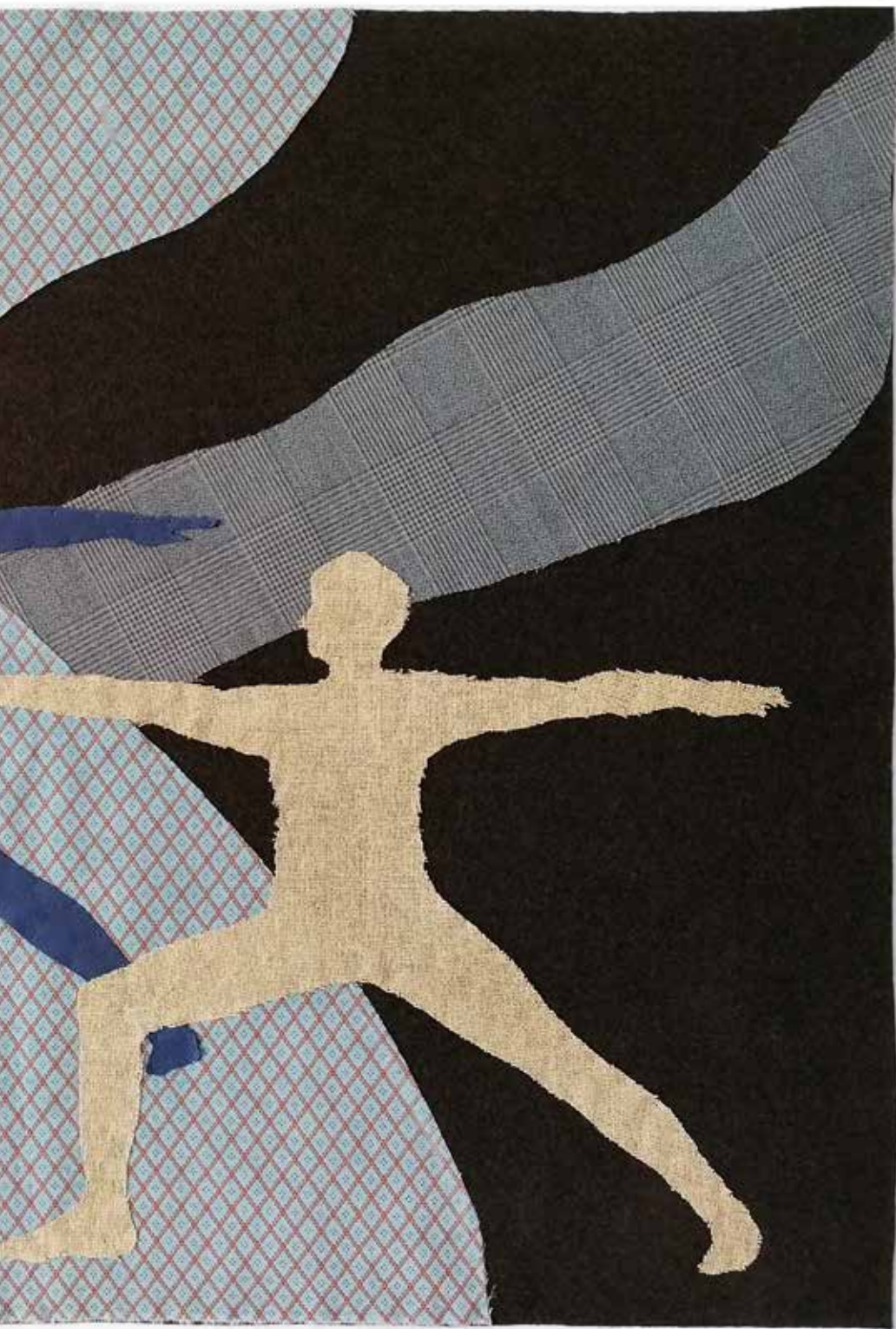
Soft Drawings_Subconscious Narratives (Fântâna / The Fountain), 2021
fetru, bumbac, plasă / felt, cotton, mesh
201 x 169 cm

Soft Drawings_ Subconscious Narratives
(Postura războinicului / Warrior Pose), 2020
fetru, lână, vâscoză, in / felt, wool, viscose, linen
49 x 60 cm

Soft Drawings_Subconscious Narratives
(Frumusețea poate ucide / Beauty Can Kill), 2021
fetru, bumbac, plasă / felt, cotton, mesh
49 x 60 cm

Soft Drawings_Frumuseșea poate ucide / Beauty Can Kill, 2021
print pe film, casetă luminoasă cu ramă de lemn /
ultra giclée pigment print on backlit film, lightbox, wooden frame
43 x 30 cm

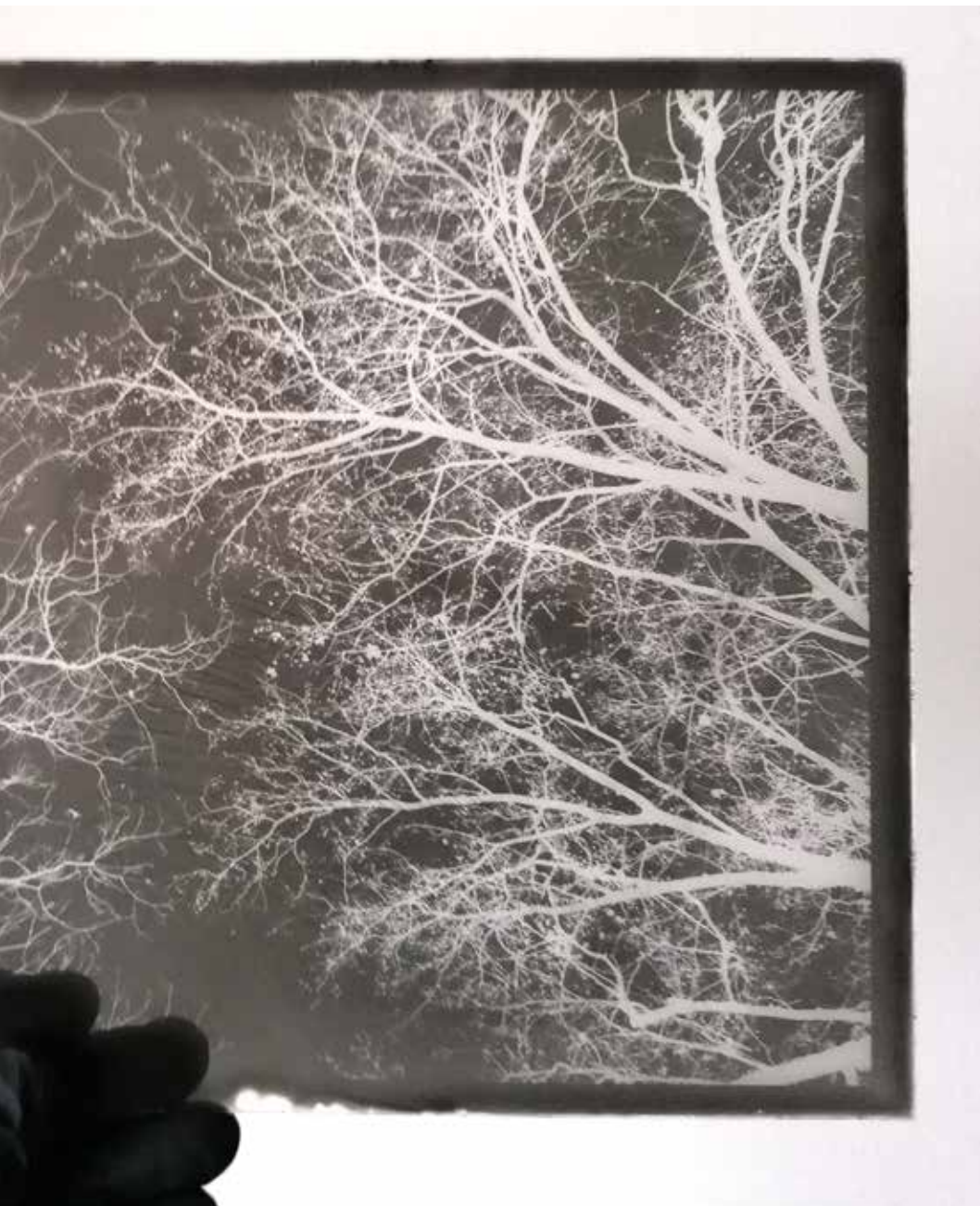
Soft Drawings, 2021
print pe film, casete luminoase, rame de lemn /
ultra giclée pigment print on backlit film, lightboxes with wooden frames
vedere din expoziție / exhibition view

Viewfinder Clash #1, 2021 (detail)
emulsie argentică pe sticlă / gelatin silver
plate 21,2 x 30 cm

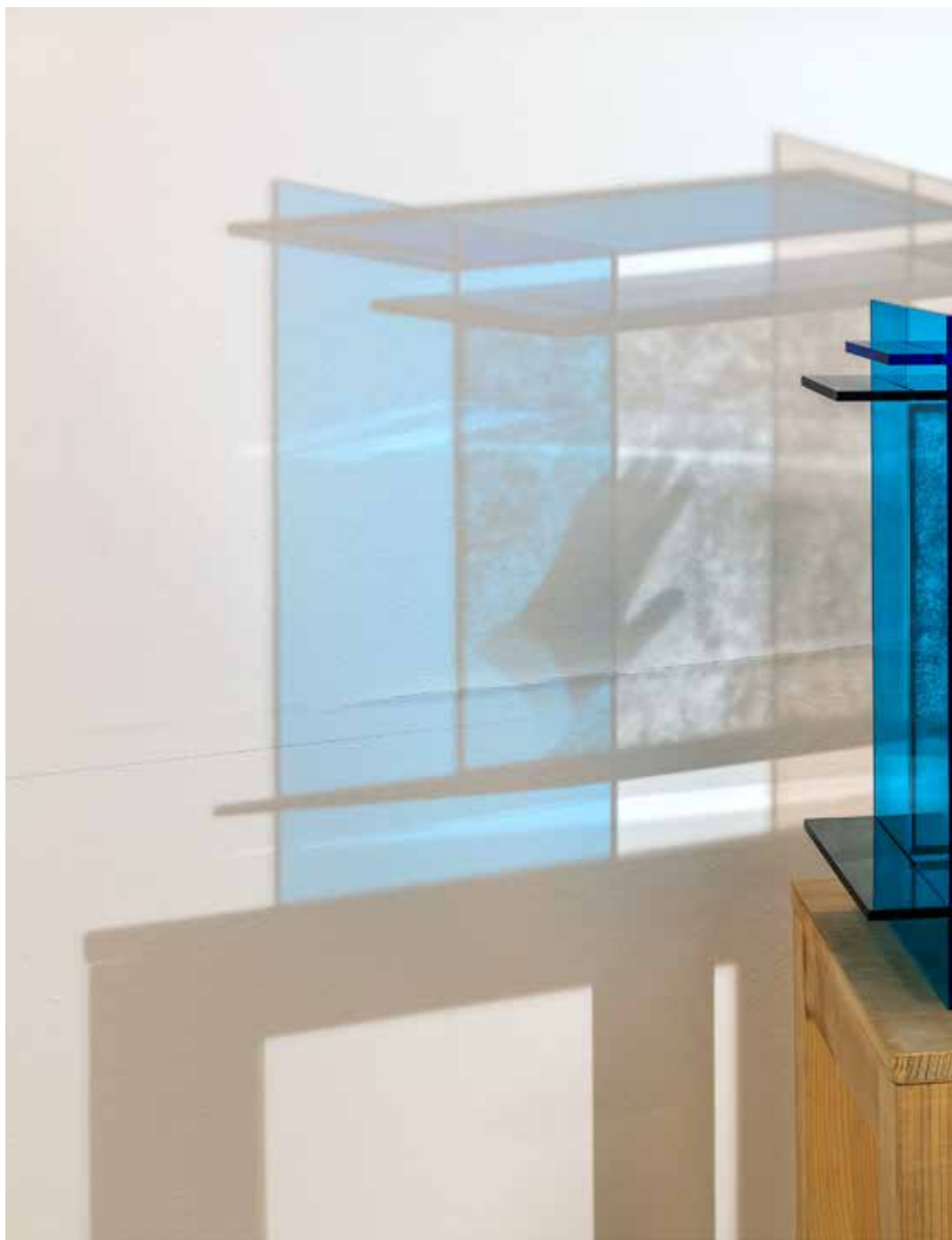

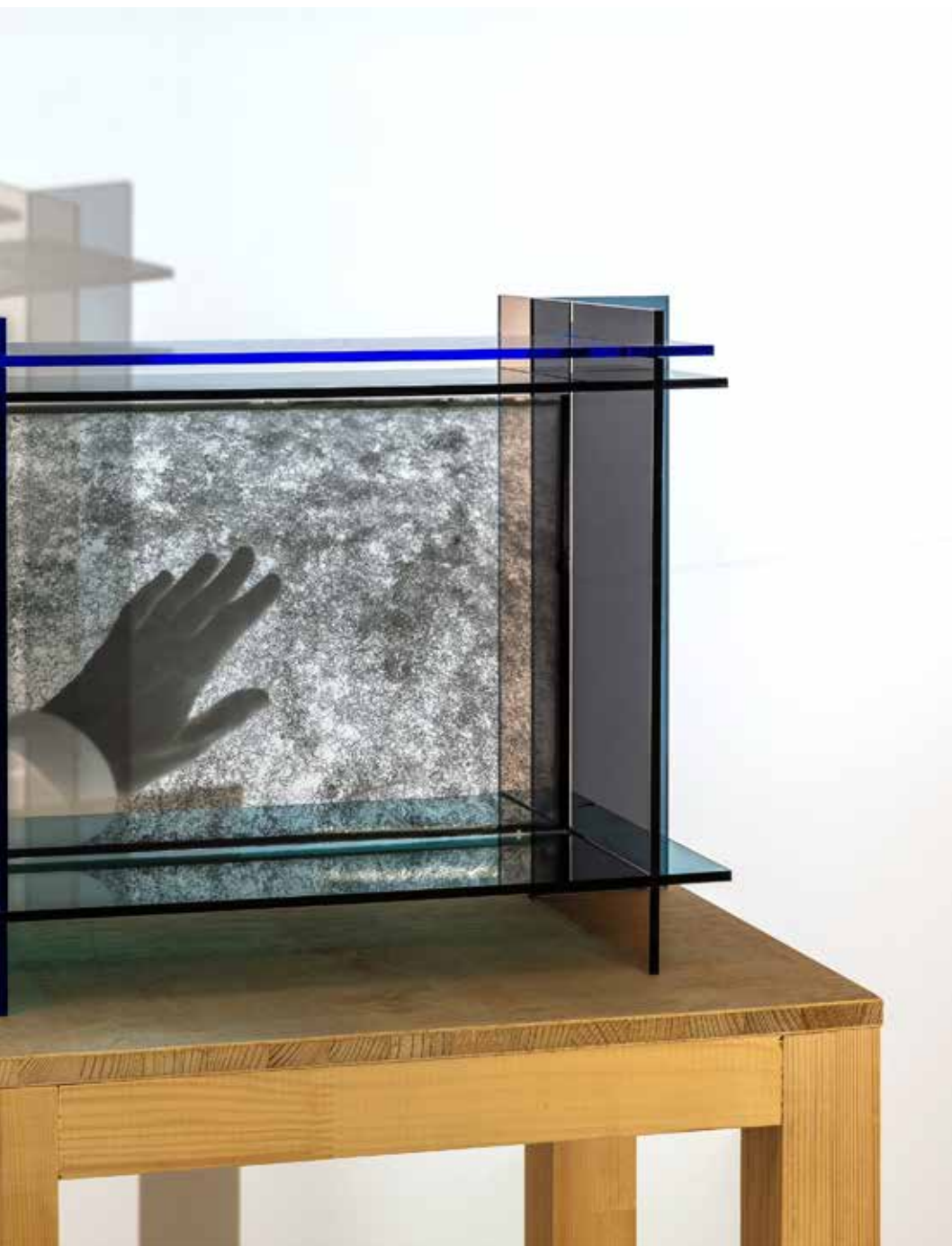
Viewfinder Clash #1, 2021

structură din plăci acrilice transparente, print argentic pe sticlă / acrylic structure, gelatin silver plate

30 x 38 x 18,5 cm

21,2 x 30 cm

Viewfinder Clash #9 (Sala Palatului), 2021

**structură din plăci acrilice transparente, print argentic pe sticlă /
acrylic structure, gelatin silver plate**

38 x 28 x 18,5 cm

21,2 x 30 cm

Viewfinder Clash #10, Viewfinder #6, 2021

structură din plăci acrilice transparente, print argentic pe sticlă / acrylic structure, gelatin silver plate

18,5 x 28 x 38 cm; 38 x 28 x 18,5 cm

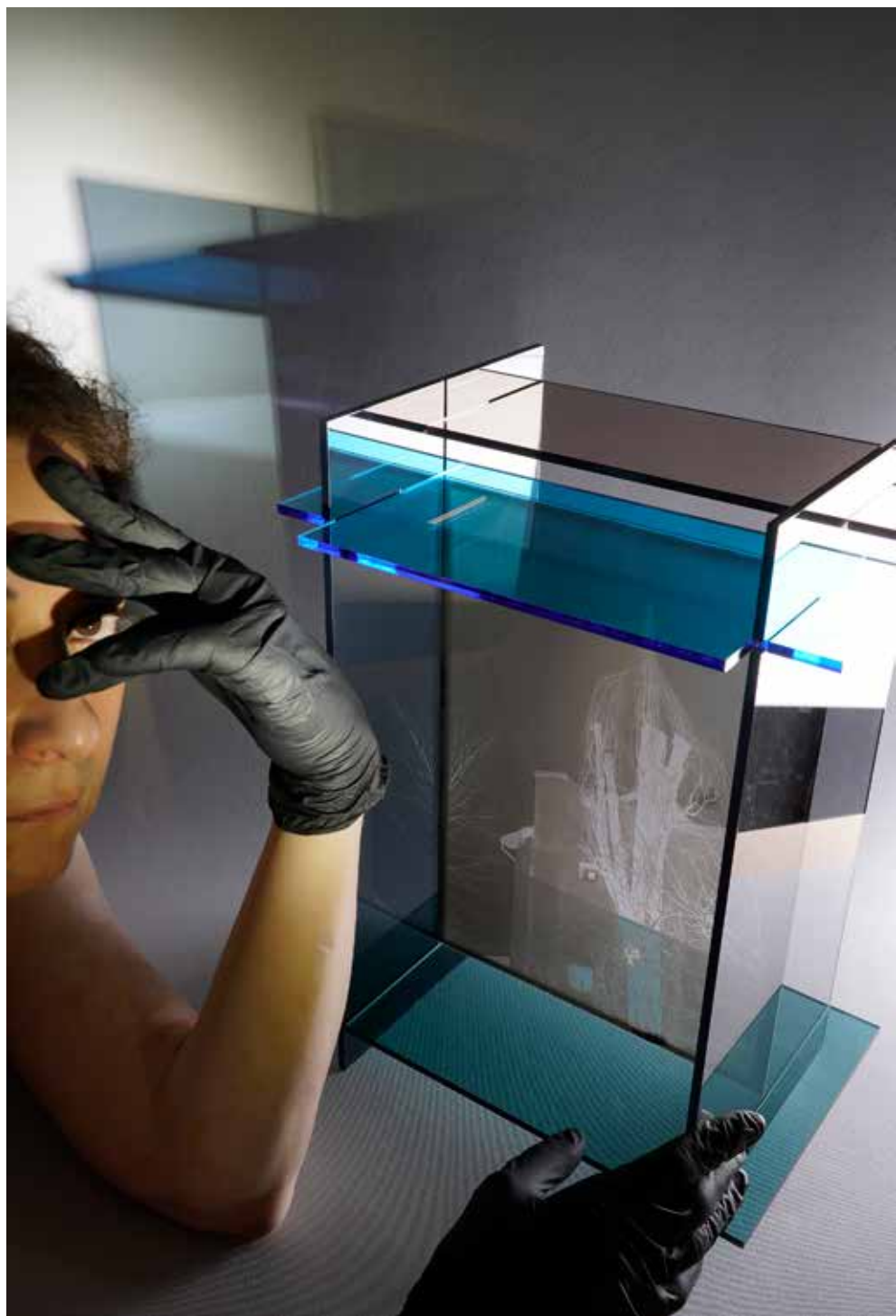
21,2 x 30 cm; 30 x 21,2 cm

Viewfinder. Diffraction (Autoportret / Selfportrait), 2021
Diasec, 140 x 93,5 cm

Viewfinder. Diffraction (Mâini / Hands), 2021
Diasec, 140 x 93,5 cm

